

For så vidt angår spørgsmålet om behovet for at udbygge normerne med en forskrift om, at der i arbejdsløhedskasserne skal foretages sådanne interne noteringer, at ansvaret for fejl entydigt kan placeres hos den medarbejder, der har forårsaget fejlen, bemærker direktoratet, at det i sager om fejludbetalinger ikke er direktoratets opgave at tage stilling til den interne ansvarsplacering i en arbejdsløhedskasse.

Statsrevisorerne har påpeget, at direktoratets angivelse af, at kasserne i princippet er selvstyrende foreninger, nok er rigtig i bred almindelighed, men at den ikke er relevant fra et tilsynssynspunkt. Ud fra denne synsvinkel er kasserne på statens vegne administratører af de statstilskud, der ydes til de arbejdsløhedsforsikrede. En indskrænkende fortolkning af tilsynskompetencen og -ansvaret kan derfor ikke støttes på almene betragtninger, og arbejdsløhedsforsikringslovens formuleringer støtter heller ikke en sådan fortolkning.

Statsrevisorerne har bemærket, at det forekommer statsrevisorerne, at arbejdsdirektoratets uenighed med rigsrevisionen for så vidt angår synspunkterne vedrørende en beskrivelse af kassernes administrative rutiner er mere tilsyneladende end reel.

Statsrevisorerne mener, at rigsrevisionen formentlig fuldt ud kan tilslutte sig de af direktoratet angivne tilsynsformål, men at rigsrevisionen har angivet nogle mere moderne kontrolmetoder, som anvendes af rigsrevisionen, og hvor man tager sigte på i højere grad at udøve tilsyn gennem sikring af procedurer og forretningsgange end gennem stikprøvevis enkeltagskontrol.

Det er derfor efter statsrevisorernes opfattelse ikke korrekt, når direktoratet opfatter problemet som et hensigtsmæssighedsspørgsmål i administrativ henseende. Hensigtsmæssigheden angår kontrolmetoden.

Hvad angår spørgsmålet om interne noteringer i kasserne med henblik på eventuel ansvarsplacering, er statsrevisorerne enige med arbejdsdirektoratet, men har grund til at antage, at rigsrevisionens brug af vendingen »ansvar« ikke har haft videre sigte end at angive en standard for de procedurer, det er hensigtsmæssigt at bruge som grundlag for tilsynet.

Jeg skal hertil bemærke følgende:

Hovedsigtet med arbejdsdirektørens tilsyn er at kontrollere, om kasserne administrerer dagpengemidlerne i overensstemmelse med de gældende regler og i øvrigt kan klare de forpligtelser, der påhviler dem. Dette tilsyn kan udøves på forskellige måder, både gennem stikprøvevis enkeltagskontrol og gennem sikring af procedurer og forretningsgange.

Den enkelte kasse har frihed til selv at tilrettelægge sine administrative rutiner således, som det er mest hensigtsmæssigt under hensyn til kassens struktur, faglige område, medlems-tal m.v. Samtidig fremgår det af revisionsinstruksen, at arbejdsløhedskassens statsautoriserede revisor skal vurdere den enkelte kasses forretningsgang og eventuelt fremkomme med forslag til ændringer i denne.

Direktoratet har mulighed for løbende at følge med i de statsautoriserede revisorers tilbagemeldinger og kan eventuelt fremsætte konkrete pålæg vedrørende de administrative rutiner og procedurer, hvis den indbyggede interne kontrol ikke er tilstrækkelig.

Jeg synes derfor ikke, at der er nogen modsætning imellem på den ene side kassernes metodefrihed ved tilrettelæggelsen af den daglig administration og på den anden side rigsrevisionens krav om, at der skal foreligge en ajourført beskrivelse af kassens administrative rutiner, herunder de af kassen anvendte EDB-systemer.

Jeg vil dog understrege, at arbejdsdirektøren har mulighed for at pålægge både en arbejdsløhedskasse/arbejdsløhedskasserne at anvende bestemte administrative rutiner og procedurer, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til kontrollen med administrationen.

Jeg deler derfor statsrevisorernes opfattelse, hvorefter der næppe er nogen forskel mellem arbejdsdirektoratets og rigsrevisorernes synspunkter.

Jeg er derimod ikke enig i rigsrevisionens udsagn om behovet for en forskrift om, at kasserne skal foretage sådanne interne noteringer, at ansvaret for fejl vedrørende afgørelser om dagpenge- og efterlønsret m.v. entydigt kan placeres hos den medarbejder, som har forårsaget fejlen.